

[Voigt.]

men interesse for befolkningen at vide, om den danske regering også har overvejelser om at indføre socialisme i lighed med de svenske tanker — såsom at staten skal eje bilparken, og at der skal indføres kuponer på kød. Det må også kunne belyses, om ikke et frit boligmarked vil være nødvendigt, hvis de svenske tanker om præmiering for energibesparende byggeri skulle virkeliggøres.

Ministeren nævnte også i den omtalte udsendelse, at det måske var værd at overveje, om motorkørsel skulle forbydes i bykernerne og den kollektive trafik i stedet udbygges. — Et så radikalt forslag vil ganske givet medføre reaktioner fra både bilister og forretningsdrivende, hvorfor kommentarerne i spænding afventes.

Minister for udenrigsøkonomi *Ivar Nørregaards* svar (29/7 75):

Mine synspunkter vedrørende ovennævnte spørgsmål har jeg allerede uddybet i tre fortløbende kronikker i Politiken den 16., 17. og 18. juni 1975. Disse kronikker var utvivlsomt også årsagen til, at tv bad mig kommentere den svenske undersøgelse.

Af *Wilhelm* (VS) til socialministeren (21/7 75):

„Vil ministeren oplyse, hvordan det går til, at den nedskæring af personale i vuggestuer og børnehaver pr. 1. april 1976, som følger af socialstyrelsens nye normeringsregler og de allerede varslede opsigelser, er ca. dobbelt så stor, som det tidligere er oplyst over for folketinget?“

(Spm. nr. 270).

Begrundelse.

Af ministeriets svar på socialudvalgets spørgsmål 20 fremgår det, at nednormeringen for så vidt angår vuggestuer og børnehaver alene skal modsvare lørdagslukningen og derfor udgøre 9,3 pct. af den hidtidige normering.

Konsekvensen af de nye normeringsregler svarer ikke hertil. Som eksempel kan nævnes Birkerød, hvor reduktionen er 19 pct. — altså det dobbelte af, hvad der blev oplyst over for folketinget, og hvad lørdagslukningen betinger.

(De 19 pct. fremkommer, når den nuværende normering og nedskæringen begge omregnes til heltidsstillinger, og dækker altså ikke over skævheder foranlediget af halvdagsstillinger. De fordeler sig i øvrigt med 9 pct. på pædagogerne og 28 pct. på praktiske medhjælpere).

Socialminister *Eva Gredals* svar (30/7 75):

Det anføres i socialministeriets skrivelse af 2. maj 1975 til folketingets socialudvalg i svaret på spørgsmål 20, at lørdagslukning af daginstitutioner ville reducere den samlede åbningstid i institutionerne, lørdagsåbne som lørdagslukkede, med ca. 9,3 pct. Det anføres endvidere, at der i alt som følge af nednormering efter almindelig lørdagslukning og som følge af den særlige nednormering ved fritidshjemmene bliver tale om en besparelse på ca. 114 mill. kr., hvoraf det offentlige andel andrager ca. 87 mill. kr. Denne besparelse svarer til en reduktion af personalet på ca. 3.600, som ifølge de i forbindelse med besparelsen foretagne beregninger vil fordele sig på følgende måde:

2.700 praktiske medhjælpere

900 pædagoger og ikke-pædagoguddannede i normerede stillinger.

Der var pr. 1. april 1975 ifølge de dagældende normeringsregler i samtlige daginstitutioner i alt ca. 510.000 ugentlige pædagogtimer til rådighed. En nedlæggelse af 900 stillinger a 40 timer ugentlig ville derfor betyde en reduktion på 7 pct.

Endvidere var der pr. 1. april 1975 i alt ca. 491.000 timer ugentlig for øvrige medarbejdere. En nedlæggelse af 2.700 stillinger a 40 timer ugentlig ville derfor betyde en reduktion på 22 pct.

Dagstitutionsbesparelsen er for denne dels vedkommende efter forhandling med arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer blevet gennemført på den måde, at kommunerne ud fra tabeller, der er udarbejdet af socialstyrelsen, pr. 1. juli 1975 godkender såvel antallet af stillinger for pædagogisk uddannet personale som antallet af øvrige medarbejdere. Herefter påhviler det institutionens ledelse at foranledige, at genbesættelse af stillinger i perioden fra den 1. juli 1975 til den 1. april 1976 kun sker inden for den ny normering, samt at medarbejdere, der er ansat i stillinger, der ligger uden for